

Співвідношення загальної онкологічної патології представлено на рисунку 1, з якого видно, що злоякісні пухлини зустрічаються майже вдвічі частіше ніж доброякісні.

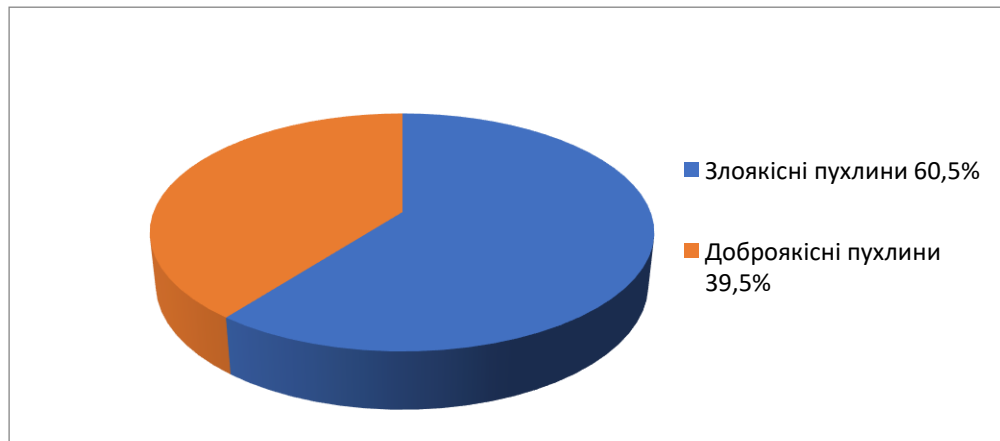

Рисунок 1 Співвідношення злоякісних і доброякісних новоутворень

Найчастіше зустрічалися пухлини молочної залози (35,9%), шкіри (22,0%), статевих органів самців і самок (15,3%), лімфоми (8,4%). Серед пухлини молочної залози 72,7% були злоякісними. З злоякісних новоутворень шкіри в більшості випадків реєструвалися меланоми (14,1%) та плоскоклітинні карциноми (10,9%), а з доброякісних мастоцитоми (37,0%) та трихоепітеліоми (5,3%). З злоякісної патології статевих органів самців частіше виявлялися семенами (47,4%), а з доброякісних сертеліоми (15,8%) і лейдигоми (10,5%). У самок з злоякісних частіше виявляли карциноми яєчника (15,4%), а з доброякісних лейоміому матки (34,6%) і фіброму піхви (15,4%).

Таким чином, пухлинна патологія у собак в умовах міста Дніпро є значно поширеною. В цей час злоякісні новоутворення є більш поширеними ніж доброякісні.

Висновок. В сучасних умовах мегаполісу існує тенденція до збільшення частоти реєстрації злоякісної пухлинної патології у порівнянні з доброякісною. Найчастіше діагностуються пухлини молочної залози (35,9%), шкіри (22,0%), статевих органів самців і самок (15,3%), лімфоми (8,4%). Найбільш поширеними є пухлини молочної залози (35,9%), шкіри (22,0%), статевих органів самців і самок (15,3%) та лімфоми (8,4%).

УДК: 619:636.7.616

ЕФЕКТИВНІСТЬ ОПЕРАТИВНОГО ЛІКУВАННЯ МЕТОДОМ ФАБЕЛО-ТИБІАЛЬНОГО ШВА ЗА РОЗРИВУ ПЕРЕДНЬОЇ ХРЕСТОПОДІБНОЇ ЗВ'ЯЗКИ У СОБАК

*Коніченко Н.Г., магістрант, Самойлюк В.В., к. вет. н., доцент
samoluk1966@ukr.net*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, місто Дніпро, Україна

Вступ. Внаслідок ушкодження передньої або краніальної хрестоподібної зв'язки створюється нестабільність колінного суглоба. Ця нестабільність з часом призводить до певних процесів деструкції, що пов'язані з остеоартрозом. Розриви і надриви передньої

хрестоподібної зв'язки є однією з найбільш частих і головних причин розвитку остеоартрозу у колінному суглобі та причиною виникнення кульгавості на тазову кінцівку.

Розрив хрестоподібної зв'язки досить часто зустрічається у собак великих і гігантських порід. Для лікування цієї патології використовується цілий ряд методик. Існує багато способів усунення цієї патології. Дані про ефективність цих методів суперечливі і залишаються предметом обговорень. Актуальність даних досліджень полягає у подальших пошуках, що направлені на виявлення найбільш ефективного способу стабілізації колінного суглоба під час розриву передньої хрестоподібної зв'язки.

Мета – визначити ефективність методу фabelo-тибіального шва під час лікування собак за розриву передньої хрестоподібної зв'язки.

Матеріал і методи досліджень. Матеріалом для досліджень слугували собаки різних порід з розривом передньої хрестоподібної зв'язки по 5 тварин у групі. Вік собак становив від 3 до 7 років. В дослідній групі для лікування розриву передньої хрестоподібної зв'язки проводили хірургічну операцію методом фabelo-тибіального шва. В цей час з метою нейтралізації слабкості колінного суглоба робили штучну зв'язку за допомогою нейлонового імплантата. В даній операції використовували дві товстих нейлонових петлі, які розміщували на сезамоподібних кістках і проводили крізь отвір, який робили в передній частині великогомілкової кістки, та затягували. Ці шви щільно прилягають до кісток і надійно стабілізують правильний рух суглоба.

В контрольній групі собак з розривом передньої хрестоподібної зв'язки було проведено операцію Tight Rope. Під час цього хірургічного втручання робили два отвори в стегновій та великогомілковій кістці для проведення імплантата. Спочатку отвори робили спицею, а потім туди вкручували поле свердло, через яке пропускали імплантований матеріал. Ці маніпуляції здійснювали на стегновій та великогомілковій кістках, два кінці медичного каната закріплювали та затягували для стабілізації суглоба.

На 25 добу після оперативного втручання в усіх собак проводили повторне контрольне клінічне, сонографічне і рентгенологічне. Під час оцінки ефективності лікування з використанням двох тестованих методів лікування розриву передньої хрестоподібної зв'язки в період після оперативного втручання ми слідкували на яку добу у тварини відновиться опороспроможність прооперованої кінцівки. Крім цього, ми звертали особливу увагу на стійкість суглоба, місцеву температуру, на наявність запального набряку тканин та болісності.

Результати досліджень. В результаті проведених досліджень було встановлено, що до розриву передньої хрестоподібної зв'язки схильні тварини з зайвою вагою. Виявлена тенденція, що у малих порід собак розрив хрестоподібної зв'язки відбувається у більшу пізньому віці на відміну від крупних порід тварин. Але на практиці було відмічено, що дана патологія зустрічається в усіх порід собак, незалежно від віку та статі. У тварин дослідної групи на 2 - 3 добу спостерігався запальний набряк м'яких тканин у зоні операції, а на 5 - 6 добу ця реакція поступово зникла. Повне відновлення опорної функції кінцівки наставало на 3 - 6 добу. На 10 добу після оперативного втручання видалили шви.

У другій, контрольній групі через 2 доби після операції спостерігався ексудативний набряк тканин запального характеру, який зберігався у трьох собак 6 днів, у двох - до 10 днів. Шви в контрольній групі зняли через 14 днів. Відновлення опорної функції у 4 собак спостерігалось до 20 доби, а у однієї до 30 доби. Загальний стан тварин стабілізувався на 7 - 10 добу.

Через 30 діб після оперативного втручання повторні клінічне і рентгенологічне дослідження показали наступне. Собаки переміщалися вільно у просторі, кульгавість і болісність під час пальпації були відсутні, спостерігалися негативні тести «переднього висувного ящика» і компресійний великогомілкової кістки. На рентгенівських знімках поверхні суглобів стегнової та великогомілкової кістки мали чіткі і рівні контури.

Аналіз результатів проведеного нами лікування розриву передньої хрестоподібної зв'язки методом фabelo-тибіального шва показав його високу ефективність. Запропонований спосіб є достатньо простим у порівнянні з іншими методами та не таким трудомістким. Запальна реакція в період після операції не є занадто вираженою не зважаючи на те, що вона проявляється певний час протягом тижня після оперативного втручання. Повне відновлення травмованої кінцівки після операції відбувається протягом 3 - 6 тижнів і не потребує суттєвих додаткових лікувальних заходів. Якщо в післяопераційний період виникали незначні ускладнення, то вони легко усувалися і не впливали на кінцевий результат. Ефективність оперативного втручання і його результат не залежали від маси тіла собак та умов їх утримання і годівлі.

Успішні результати лікування за методом дослідної групи, які ми отримали під час розриву передньої хрестоподібної зв'язки у собак, дозволяють нам рекомендувати цей метод у широку ветеринарну практику. Він не потребує розпилювання кістки та тривалого її загоєння, є відносно простим у виконанні та не дуже коштовним, має високу ефективність як у великих, так і у малих порід собак.

Результати вивчення ефективності даних способів оперативного втручання під час розриву передньої хрестоподібної зв'язки показали, що певні операції мають певні показання, вимагають наявності спеціального інструменту, достатньої кваліфікації хірурга і володіння технікою операції.

Враховуючи отримані нами дані можна припустити, що у великих порід собак які можливо є схильними до розриву передньої хрестоподібної зв'язки слід вживати заходи направлені на підтримку постійного задовільного тону м'язового і зв'язкового апарату.

Висновок.

1) До розриву передньої хрестоподібної зв'язки схильні тварини з зайвою вагою. У малих порід собак розрив цієї зв'язки відбувається у більшу пізньому віці ніж у великих. Патологія зустрічається в усіх порід собак, незалежно від віку та статі.

2) Хірургічне лікування розриву передньої хрестоподібної зв'язки способом фabelo-тибіального шва володіє достатньо високою ефективністю. Даний спосіб у порівнянні з іншими методами є досить простим та менш трудомістким. Запальна реакція після операції не є занадто вираженою.

УДК 619:616.5:636.7

ЛАБОРАТОРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ – ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ТОЧНОГО ДІАГНОЗУ ЗАХВОРЮВАНЬ У ТВАРИН

*Шулешко О.О., к. вет. н., доцент, Жоріна Л.В., ст. викладач
shuleshko.o.o@dsau.dp.ua*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Точний діагноз у хворої тварини – важлива складова успішного лікування тварин. Лікарі ветеринарних клінік, під час прийому тварин, спілкуються з власниками, які дуже часто на свій власний розсуд розповідають про стан своїх улюбленців і, не в повному обсягу, розкривають початок та перебіг захворювання у тварини. Тому, в клінічній практиці ветеринарного лікаря неодноразово відбуваються випадки, коли тварини потрапляють на прийом з двома конкуруючими захворюваннями, кожне з яких може призвести до смерті хвостатого пацієнта. В таких випадках, під час огляду тварини, клінічні ознаки одного захворювання, зазвичай, більш яскраво виражені, маскуючи, тим самим, другу хворобу. Отже, ветеринарному лікарю треба бути дуже уважним при постановці діагнозу, прискіпливо